

Sygn. akt V GC 620/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 grudnia 2016 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku Wydział V Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Beata Głuszak

Protokolant Małgorzata Nowodworska

po rozpoznaniu w dniu 23 grudnia 2016 r. w Gdańsku

na rozprawie

sprawy z powództwa Centrum Medyczne (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w G.

o zapłatę

1. umarza postępowanie co do kwoty 1.000 zł (tysiąc złotych);
2. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w G. na rzecz powoda Centrum Medyczne (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. kwotę 31.037 zł (trzydzieści jeden tysięcy trzydzieści siedem złotych) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwot:
 - 12.881 zł od dnia 24 czerwca 2015 r. do dnia zapłaty,
 - 10.188 zł od dnia 25 lipca 2015 r. do dnia zapłaty,
 - 4.268 zł od dnia 22 listopada 2015 r. do dnia zapłaty,
 - 3.300 zł od dnia 24 września 2015 r. do dnia zapłaty,
 - 1.400 zł od dnia 21 października 2015 r. do dnia zapłaty;
3. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.818 zł (dwa tysiące osiemset osiemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygn. akt V GC 620/16

UZASADNIENIE

Powód Centrum Medyczne (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wniósł pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko pozwanemu (...) Spółce Akcyjnej (poprzednio spółce z ograniczoną odpowiedzialnością) z siedzibą w G. o zapłatę kwoty 32.037 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od następujących kwot:

- 12.881 zł od dnia 24.05.2015 r. do dnia zapłaty,

- 10.881 zł od dnia 25.07.2015 r. do dnia zapłaty,
- 4.268 zł od dnia 22.11.2015 r. do dnia zapłaty,
- 3.300 zł od dnia 24.09.2015 r. do dnia zapłaty,
- 1.400 zł od dnia 21.10.2015 r. do dnia zapłaty,

oraz kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego.

Uzasadniając żądanie pozwu powód wskazał, że zawarł z pozwanym umowę o współpracy na podstawie której powód świadczył określone usługi medyczne, zaś pozwany był zobowiązany do zapłaty wynagrodzenie w terminie 14 dni od daty otrzymania faktury VAT. Powód wystawił pozwanemu faktury za okres maj - wrzesień 2015 r. na łączną kwotę 33.540 zł. Pozwany nigdy nie kwestionował należności z powyższych faktur jednakże uiścił jedynie kwotę 1.503,00 zł. Pismem z dnia 15 września 2015 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty dochodzonej pozwem kwoty jednakże bez rezultatu. uregulował jedynie na poczet

Nakazem zapłaty wydanym w elektronicznym postępowaniu upominawczym z dnia 30 grudnia 2015 r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny orzekł zgodnie z żądaniami pozwu.

Pozwany w ustawowym terminie złożył sprzeciw od nakazu zapłaty, wnosząc o oddalenie powództwa w całości. Pozwany zarzucił, że dokonał w dniu 3 sierpnia 2015 r. wpłaty na poczet należności w wysokości 2.503 zł, czego powód nie uwzględnił. Nadto podniósł, że z uwagi na swoje przejściowe problemy finansowe prowadził z powodem negocjacje odnośnie zmiany terminów i warunków spłaty zadłużenia w związku z czym należy uznać, że nie dał on żadnych podstaw do wytoczenia powództwa.

Postanowieniem z dnia 2 marca 2016 r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie stwierdził skuteczne wniesienie sprzeciwu i utratę mocy nakazu zapłaty w całości i przekazał rozpoznanie sprawy Sądowi Rejonowemu Gdańsk - Północ w Gdańsku.

Pełnomocnik powoda na rozprawie w dniu 23 grudnia 2016 r. cofnął pozew w zakresie kwoty 1.000 zł wskazując, że wyłącznie na skutek omyłki rachunkowej powód w pozwie dochodził z faktury nr (...) 12.881 zł, podczas gdy na skutek dokonanej przez pozwanego zapłaty zadłużenie z tego tytułu wynosi 11.881 zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy.

Powód Centrum Medyczne (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. w dniu 18 marca 2013 r. zawarł z pozwanym (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. (obecnie (...) Spółka Akcyjna) umowę o współpracy. Na podstawie powyższej umowy powód świadczył na rzecz pozwanego usługi medyczne, w tym w szczególności polegające na wykonywaniu badań pacjentów oraz wykonywaniu badań laboratoryjnych. Strony zastrzegły w § 7 ust. 2 umowy że pozwany będzie dokonywał płatności należnego powodowi wynagrodzenia za wykonane usługi medyczne za dany okres rozliczeniowy w terminie 14 dni od daty otrzymania przez pozwanego stosownej faktury VAT. Do wszelkich zmian umowy strony zastrzegły formę pisemną pod rygorem nieważności (§ 10 ust.5 umowy).

/dowód: umowa o współpracy z dnia 18 marca 2013 r. wraz z załącznikami k. 37-39/

Powód na podstawie umowy o współpracy z dnia 18 marca 2013 r. wykonał na rzecz pozwanego w okresie maj-wrzesień 2015 r. usługi medyczne o łącznej wartości 33.540 zł. W maju 2015 r. powód wykonał usługi o wartości 14.384 zł brutto, co zostało potwierdzone fakturą VAT nr (...) z dnia 31 maja 2015 r. z terminem płatności wyznaczonym na 15 czerwca 2015 r. W czerwcu 2015 r. powód świadczył na rzecz pozwanego usługi o wartości 10.188 zł brutto, co zostało potwierdzone fakturą VAT nr (...) z dnia 30 czerwca 2015 r. z terminem płatności wyznaczonym na 14 lipca 2015 r., w lipcu 2015 r. o wartości 4.268 zł brutto, co zostało potwierdzone fakturą VAT nr (...) z dnia 31 lipca 2015

r. z terminem płatności wyznaczonym na 14 sierpnia 2015 r., w sierpniu 2015 r. o wartości 3.300 zł brutto, co zostało potwierdzone fakturą VAT nr (...) z dnia 31 sierpnia 2015 r. z terminem płatności wyznaczonym na 14 września 2015 r. oraz w miesiącu wrześniu 2015 r. o wartości 1.400 zł brutto, co zostało potwierdzone fakturą VAT nr (...) z dnia 30 września 2015 r. z terminem płatności wyznaczonym na 14 października 2015 r.,

Pozwany w dniu 3 sierpnia 2015 r. uiszczył na rzecz powoda kwotę 12.000 zł w tym kwotę 2.503 zł na poczet należności powoda stwierdzonej fakturą VAT nr (...). Zadłużenie z tytułu tej faktury wynosi 11.881 zł.

/dowód: faktura VAT nr (...) k. 40, faktura VAT nr (...) k. 48, faktura VAT nr (...) k. 54, faktura VAT nr (...) k. 58, faktura VAT nr (...)/I k. 62, potwierdzenie przelewu pozwanego k. 85/

Pismem z dnia 15 września 2015 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 11.181 zł z tytułu świadczenia na jego rzecz usług medycznych stwierdzonych fakturą VAT (...), kwoty 10.188 zł z tytułu usług medycznych stwierdzonych fakturą VAT nr (...), kwoty 4.268 zł z tytułu świadczenia usług medycznych stwierdzonych fakturą VAT nr (...) oraz kwoty 3.300 zł z tytułu świadczenia usług medycznych stwierdzonych fakturą VAT nr (...) terminie 14 dni od daty otrzymania wezwania.

/dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 15 września 2015 r. k. 65/

Uchwałą Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. z dnia 21 lipca 2016 r. doszło do przekształcenia spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Spółkę Akcyjną, która na mocy art. 553 k.s.h. weszła we wszystkie prawa i obowiązki spółki przekształconej.

/dowód: postanowienie k. 131-132, odpis KRS k. 133-134/

Sąd zważył, co następuje,

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty urzędowe i prywatne, przedłożone przez strony, które nie nosiły śladów podrobienia, przerobienia, nie były kwestionowane przez strony co do ich treści i autentyczności. Miarodajne dla ustaleń Sądu były w szczególności umowa stron oraz wystawione na jej podstawie faktury VAT powoda wraz z zestawieniem wykonanych na rzecz pozwanego procedur oraz z potwierdzenia dokonania zapłaty przez pozwanego.

Sąd oddalił wniosek dowodowy pozwanego o jego przesłuchanie w charakterze strony na okoliczność zawarcia przez strony ustnego porozumienia o przedłużeniu terminu płatności faktur VAT załączonych do pozwu jako niedopuszczalny. Podkreślić bowiem należy, iż wniosek ten w istocie pozostawał w sprzeczności z treścią art. 247 k.p.c. Jak bowiem wynika z § 10 ust. 5 umowy strony zastrzegły, że wszelkie zmiany umowy wymagają formy pisemnej pod rygorem nieważności. Termin zapłaty należności za świadczone przez powoda usługi został oznaczony w umowie i wynosił 14 dni od dnia doręczenia pozwanemu faktury. W świetle powyższego zmiana terminu zapłaty, a tym samym wymagalności roszczenia powoda wymagała dla swej ważności formy pisemnej. Przeciwno dopuszczalności przeprowadzenia dowodu z przesłuchania stron na tę okoliczność przemawiał również fakt, iż w świetle zaproponowanego przez pozwanego materiału dowodowego nie wskazano istnienia choćby początku dowodu na piśmie, a więc kierowanych do powoda pisemnych próśb o wydłużenie terminu zapłaty, wiadomości elektronicznych o takiej treści. Nie można też nie dostrzec, że z treści sprzeciwu pozwanego, iż jedynie były prowadzone rozmowy w przedmiocie wydłużenia terminu zapłaty, a powód jakoby wyraził zgodę na zwłokę w zapłacie, z tym że pozwany nie wskazał jaki rzekomo późniejszy termin zapłaty strony uzgodniły. Istnieniu takiego porozumienia zaprzeczył powód na rozprawie w dniu 23 grudnia 2016 r. Marginalnie wskazać należy, że przeciwko zawarciu takiego porozumienia przemawia fakt, że powód wezwał pozwanego do zapłaty zadłużenia wraz z odsetkami licząc je od dat wskazanych w fakturach. Zważyć dalej należy, że gdyby faktycznie doszło do zawarcia porozumienia pomiędzy stronami, to pozwany na powyższe wezwanie niewątpliwie zareagowałby powołując się na zawarte porozumienie, czego jednak nie uczynił.

W ustalonym stanie faktycznym sprawy i w świetle zarzutów pozwanego zawartych w sprzeciwie od nakazu zapłaty uznać należało, że samo wykonanie umowy przez powoda i wysokość należnego mu wynagrodzenia z tego tytułu nie są sporne między stronami. Spór sprowadzała się jedynie do określania terminu wymagalności dochodzonego roszczenia na skutek odroczenia terminu płatności, co zdaniem pozwanego skutkowało który w niniejszym postępowaniu prezentował stanowisko, iż powód udzielił mu zwłoki, zatem powództwo jest przedwczesne i dlatego winno podlegać oddaleniu.

Na wstępie rozważań wskazać należy, że w toku niniejszego postępowania doszło do przekształcenia pozwanej spółki działającej dotychczas w formie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w spółkę akcyjną. Zmiana ta nie miała znaczenia dla bytu niniejszego postępowania oraz legitymacji bierniej pozwanego. Zgodnie z art. 553 § 1 k.s.h. spółce przekształconej przysługują wszystkie prawa i obowiązki spółki przekształcanej. Tym samym w razie przekształcenia spółki kapitałowej w inną spółkę kapitałową, na nowo powstałą spółkę przechodzi ogół praw i obowiązków spółki przekształcanej. Przepis powyższy wyraża zasadę kontynuacji, polegającą na przyjęciu, że spółka przekształcona jest tożsama ze spółką przekształcaną. W dużym uproszczeniu można powiedzieć, że to jest "ta sama spółka (...)"nie taka sama", gdyż zmienia się typ spółki. W tym stanie rzeczy należało prowadzić postępowanie w dalszym ciągu z udziałem spółki przekształconej.

Zważyć dalej należy, że strony łączyła umowa współpracy, w ramach której powód świadczył na rzecz pozwanego usługi medyczne, a pozwany zobowiązany był do zapłaty na rzecz powoda wynagrodzenia za świadczone usługi. Umowa ta jako umowa nienazwana winna być oceniana w świetle przepisów o zleceniu stosowanie do treści art. 750 k.c., zgodnie z którym do umów o świadczenie usług przepisy o zleceniu znajdują odpowiednie zastosowanie. Niemniej zważyć należy, że z punktu widzenia zgłoszonego przez powoda roszczenia umowa ta w sposób kompleksowy regulowała zarówno podstawę ustalenia wysokości należnego powodowi wynagrodzenia, termin zapłaty oraz sposób zapłaty. Zgodzić się przy tym należy z powodem, że skoro kwestia terminu zapłaty należności została uzgodniona w umowie, zaś wszelkie zmiany umowy wymagały formy pisemnej pod rygorem nieważności, to zmiana terminu zapłaty dochodzonych w sprawie należności wymagała również zachowania formy pisemnej. W przeciwnym razie, nawet gdyby faktycznie doszło do zawarcia ustnego porozumienia w tym zakresie, uzgodnienie to i tak nie mogłoby kształtować odmiennie obowiązków stron od tych określonych w umowie. Tymczasem nie można nie dostrzec, że pozwany nie przedstawił żadnych dowodów na piśmie na okoliczność zmiany terminu zapłaty dochodzonej należności.

Niezależnie od powyższego marginalnie wskazać należy, że Sąd nie podzielił poglądu pozwanego o udzieleniu mu odroczenia zapłaty. Z treści wezwania do zapłaty wynika w sposób nie budzący wątpliwości, że powód nie zmienił terminów płatności wynikających z umowy stron i znajdujących potwierdzenie w wystawionych pozwanemu fakturach VAT. Ponadto w sytuacji, gdyby pozwany faktycznie uzyskał od powoda zgodę na uregulowanie swoich zobowiązań w późniejszym terminie, to w ocenie Sądu nie tylko podniósłby powyższą okoliczność w odpowiedzi na kierowane do niego wezwanie do zapłaty, o czym była mowa powyżej, a także wskazał do jakiego terminu uzyskał prolongatę. Brak jakiegokolwiek reakcji pozwanego uzasadnia zatem przyjęcie, że jego twierdzenia o odroczeniu mu przez powoda terminów zapłaty do niesprecyzowanego terminu są gołosłowne, zostały przygotowane jedynie na potrzeby niniejszego postępowania i mają na celu jedynie jego przedłużenie. Sąd zważył nadto, że pozwany nie podjął nawet próby wyjaśnienia dlaczego porozumienie w zakresie zmiany terminu zapłaty zostało zawarte ono w formie ustnej, gdy umowa łącząca strony przewidywała, że każda jej zmiana winna zostać sporządzona na piśmie pod rygorem nieważności.

Zgodnie z treścią przepisów art. 232 k.p.c. i art. 3 k.p.c. in fine to strony mają obowiązek wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Sąd może dopuścić dowód z urzędu, ale nie ma takiego obowiązku. Jest to wyrazem zasady iż to strony powinny być zainteresowane wynikiem postępowania oraz że to strony dysponują przedmiotem postępowania m.in. poprzez powoływanie i przedstawianie Sądowi wybranych przez siebie dowodów. W razie ich nieudowodnienia sąd oceni je na niekorzyść strony, na której spoczywał ciężar dowodu, chyba że miał możliwość przekonać się o prawdziwości tych twierdzeń na innej podstawie (SN 28.04.1975 III CRN 26/75). Reguły dowodzenia, a więc rozkład ciężaru dowodu, określa przepis art. 6 k.c. Wynika z niego przedmiot i osoba, na

której spoczywa ciężar udowodnienia faktów mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 227 k.p.c.). Artykuł ten jednoznacznie stanowi, że ciężar udowodnienia faktów spoczywa na stronie, która wywodzi z tych faktów skutki prawne (SN I CKU 45/96 OSNAP 1997/6-7/76).

W rozpoznawanej sprawie powód przedłożył wszelkie dokumenty potwierdzające zasadność jego roszczeń, pozwany ograniczył się zaś jedynie do złożenia zarzutu braku wymagalności roszczenia, który w świetle wyników przeprowadzonego postępowania dowodowego ocenić należało jako gołosłowny i chybiony.

Wobec okoliczności, iż powód w toku procesu cofnął pozew co do kwoty 1.000 zł Sąd na podstawie art. 355 k.p.c. postępowanie w tym zakresie umorzył, o czym orzekł w punkcie 1 wyroku.

Zgodnie zatem ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym i regułami postępowania dowodowego przedstawionymi powyżej Sąd uznał roszczenie powoda za udowodnione i w pełni zasadne i na mocy art. 750 k.c. w zw. z art. 734 k.c. oraz art. 6 k.c. zasądził na rzecz powoda od pozwanego kwotę 31.037 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od następujących kwot:

- 11.881 zł od dnia 24.05.2015 r. do dnia zapłaty,
- 10.881 zł od dnia 25.07.2015 r. do dnia zapłaty,
- 4.268 zł od dnia 22.11.2015 r. do dnia zapłaty,
- 3.300 zł od dnia 24.09.2015 r. do dnia zapłaty,
- 1.400 zł od dnia 21.10.2015 r. do dnia zapłaty,

o czym orzekł w punkcie 2 wyroku.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 k.c. zgodnie z żądaniem pozwu. Pozwany popadł w opóźnienie w spełnieniu świadczenia, dlatego uwzględniając roszczenie główne, Sąd przyjął również zasadność roszczenia o zasądzenie odsetek ustawowych. Przepis art. 481 k.c. obciąża dłużnika obowiązkiem zapłaty odsetek za opóźnienie bez względu na przyczynę uchybienia terminowi płatności sumy spornej. Odsetki należą się za cały czas opóźnienia, począwszy od dnia wymagalności długu, a stają się wymagalne z upływem pierwszego dnia terminu wymagalności roszczenia głównego. W świetle art. 481 § 1 k.c. nie budzi wątpliwości, że bieg odsetek rozpoczyna się z pierwszym dniem opóźnienia. Powód domagał się zapłaty odsetek od dnia następującego po dniu płatności należności z wystawionych faktur VAT, który wynosi 14 dni od dnia doręczenia pozwanemu faktury VAT. Powód dołączył do pozwu dowody doręczenia pozwanemu wskazanych faktur czym wykazał również zasadność roszczenia w zakresie odsetek za opóźnienie.

O kosztach sądowych Sąd orzekł na podstawie art. 100 zd. 2 k.p.c. uznając, że strona powodowa uległa w niniejszym postępowaniu jedynie w nieznacznej części (co do kwoty cofniętego pozwu) i obciążył pozwanego kosztami postępowania w całości. W związku z powyższym zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 401 zł tytułem zwrotu opłaty od pozwu, kwotę 600 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego (na podstawie § 6 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radcy prawnego oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Z 2002 .,r Nr 163, poz. 1349), powiększonej o 17 zł z tytułu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, o czym orzekł w punkcie 3 wyroku.

Zarządzenia:

1. Odnotować w Rep. GC i kontrolce uzasadnień;
2. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełn. pozwanego zgodnie z wnioskiem;

3. Akta z wpływem lub za 28 dni z zpo.